

INTERPRETACJA DANYCH SEJSMICZNYCH

Otwór Tuchola IG 1 oraz dwa dodatkowe otwory Chojnice 2 i Chojnice 5 wykorzystane do kalibracji danych sejsmicznych ułożone są w pomorskim segmencie wału śródpolskiego (fig. 4), w jego brzeżnej północno-wschodniej części, w obrębie synklinorium brzeżnego (por. Dadlez, 2001; Krzywiec, 2006a,b, Krzywiec i in., 2006). Odwiercone one zostały w obrębie bądź w najbliższym sąsiedztwie struktury Koszalin–Chojnice, rozumianej tutaj jako system deformacji tektonicznych rozwiniętych w utworach cechsztynu i mezozoiku.

Wszystkie te otwory znajdują się w pewnej odległości od omawianego profilu sejsmicznego AP260400, jednak ich precyzyjne dowiązanie było możliwe dzięki innym profilom sejsmicznym, znajdującym się w tym rejonie. W związku z dość skomplikowaną budową tektoniczną i znacznymi zmianami lateralnymi miąższości poszczególnych kompleksów, stratygrafia profilu Tuchola IG 1 nie odpowiada w pełni budowie geologicznej mezozoiku (w szczególności triasu) zobrażowanej na profilu sejsmicznym AP260400.

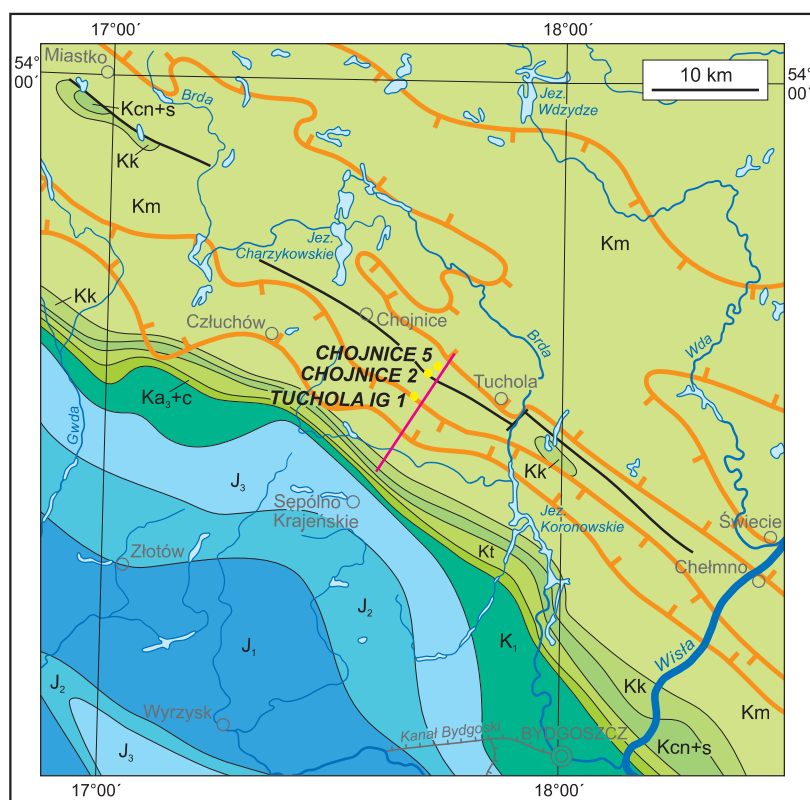

Fig. 4. Lokalizacja otworów wiertniczych Tuchola IG 1, Chojnice 2 i Chojnice 5 oraz zinterpretowanego profilu sejsmicznego na tle Mapy geologicznej Polski bez utworów kenozoiku (wg Dadleza i in., 2000; zmodyfikowana)

Location of the Tuchola IG 1 and Chojnice 2 and Chojnice 5 boreholes and interpreted seismic profile on the Geological Map of Poland without Cainozoic deposits (after Dadlez *et al.*, 2000, modified)

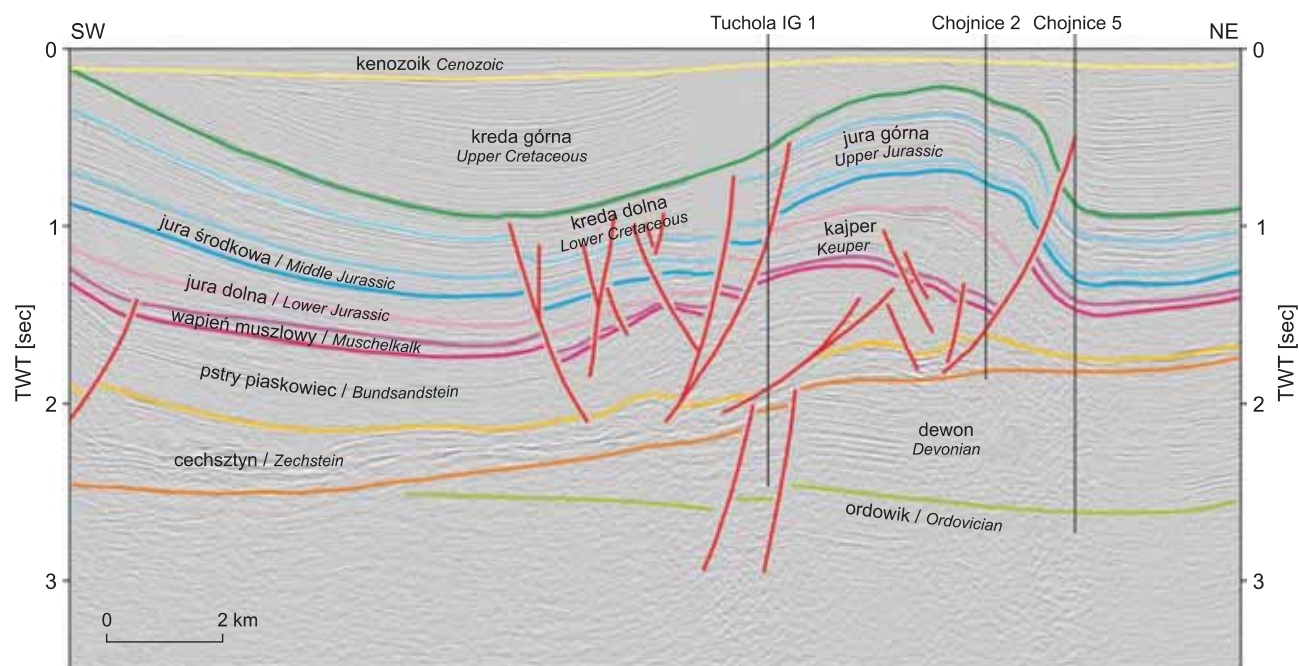

Fig. 5. Zinterpretowany profil sejsmiczny skalibrowany przez otwory wiertnicze Tuchola IG 1, Chojnice 2 i Chojnice 5

Interpreted seismic profile AP260400 calibrated by wells Tuchola IG 1, Chojnice 2 and Chojnice 5

Dowiązania głębokościowych danych otworowych (stratygrafia, karotaże) do czasowych danych sejsmicznych dokonano, wykorzystując pomiary prędkości średnich.

Profil AP260400 charakteryzuje się wysoką jakością pola falowego. W strefie otworów Tuchola IG 1–Chojnice 2–Chojnice 5 (por. [fig. 5](#)) można na tym profilu prześledzić refleksy związane z podłożem podcechsztyńskim, wyinterpretowana geometria wskazuje na system zrotowanych bloków (por. Antonowicz i in., 1994). Utwory cechsztynu i triasu charakteryzują się stopniowo i raczej regularnie malejącą miąższością w kierunku na północny wschód, utworów kajpru – retyku nie nawiercono w otworze Chojnice 5. Trias górny i jura dolna charakteryzują się lokalnym maksimum miąższości w obrębie strefy tektonicznej Koszalin–Chojnice, co wskazuje na lokalną, późnotriasowo-wczesnojurajską ekstensyjną aktyw-

ność uskoków determinujących rozwój tej strefy tektonicznej (por. Dadlez, 2001; Krzywiec, 2006b).

Finalnym etapem ewolucji tektonicznej omawianego fragmentu bruzdy śródpolskiej była późnokredowo-paleogeńska inwersja, która doprowadziła do uniesienia osiowej części basenu i uformowania wału śródpolskiego, na stoku którego powstała strefa deformacji kompresyjnych, tj. strefa Koszalin–Chojnice (szersze omówienie patrz Krzywiec, 2006b, Krzywiec i in., 2006). Lokalne niezgodności kątowe i zmiany miąższości w obrębie utworów górnej kredy wskazują na wieloetapową inwersję struktury Koszalin–Chojnice (Krzywiec, 2006b).

Autor dziękuje firmie Apache Polska za udostępnienie danych sejsmicznych wykorzystanych w niniejszym opracowaniu.